

Літературний жанр "Ісламоліт"

Ярослав Брунько

ІСЛАМОЛІТ — НОВИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ ПОЕТИЧНИЙ ЖАНР

Автор: Брунько Ярослав Олександрович

Дата створення: 12 жовтня 2026 року

Ісламоліт — авторський літературний поетичний жанр, що поєднує поетичне осмислення ісламу, духовності, віри, моральних цінностей, історії мусульманського світу, його культури, традицій і філософської спадщини.

Основою ісламоліту є художнє відображення духовного пошуку людини, її взаємин із Творцем, прагнення до справедливості, милосердя, внутрішньої гармонії та відповідальності перед суспільством. Жанр може охоплювати як історичні й релігійно-філософські мотиви, так і сучасне життя мусульманських народів.

Основні тематичні напрями ісламоліту:

- Духовно-релігійний — віра, молитва, духовне самовдосконалення та пошук сенсу життя.
- Історичний — історія ісламської цивілізації, визначні постаті, розвиток науки, культури й освіти.
- Філософський — роздуми про добро і зло, справедливість, людську гідність, свободу та моральний вибір.
- Культурний — мусульманська архітектура, літературна спадщина, мистецтво, традиції та символіка.
- Суспільний — мирне співіснування народів, взаємоповага, милосердя, подолання упереджень і збереження людяності.

Художні особливості жанру: символізм, метафоричність, філософська глибина, образи світла, пустелі, неба, дороги, місяця та світанку. Можливі різні поетичні форми — від римованих віршів до верлібру й поетичних медитацій.

Мета ісламоліту — досліджувати духовний і культурний вимір ісламської цивілізації засобами поезії, сприяти осмисленню її історичної спадщини та утверджувати гуманістичні цінності.

Важливо, що ісламоліт не обмежується суто релігійною поезією: він може бути також історичним, культурологічним, філософським і суспільно орієнтованим жанром.

Авторське визначення: *"Ісламоліт — це поезія віри, історичної пам'яті та духовного пошуку, у якій слово стає засобом осмислення мусульманської культури, людської гідності й гармонії зі світом".*

ПЕРШИЙ ВІРШ У ЦЬОМУ ЖАНРІ

"Іслам"

У тиші пустелі, де вітер молиться,
Де небо — як купол, а зорі — аїти,

Я чую, як серце з собою мирі́ться,
І як Аллах вчить у житті помага́ти.
Іслам — це не просто релі́гія, шлях,
Це світло в душі, що повік не згасає,
Це правда у серці, а не у словах,
Це шана й любов, що людину єднає.
У кожній молитві — і сила, й спокій,
У кожному слові — це мудрість віків,
І навіть в найтемнішій бурі глибокій
Завжди сяє світло для його синів.
Іслам — це не просто ознака покори,
Це подих душі, де панує свобода,
Це міст крізь століття, крізь радощі й горя,
Це чиста молитва, що лине до Бога.